

2

Jesu nye venner

Skriftsteder: 1 Mos. 1, 20–31; 2, 6–25.

Hjælp til studiet: Patriarker og Profeter, s. 18. 19; Fra Bibelens Skatkammer, bind 1, s. 32–56.

Lektians hovedtanke: Alle var lykkelige i den nye verden, Jesus havde skabt.

Særlig for forældre

Denne lektie kan give dig og børnene mange gode stunder. Det lønner sig virkelig at gøre noget ekstra for at give børnene kendskab til alle de skønne ting, Gud har skabt.

Syng en lille sang, der handler om skabelsen.

Søndag: Prøv at give dit barn en fornemmelse af, hvad „stille“ betyder, ved at sidde sammen et sted, hvor man ikke bliver forstyrret.

Udenadsvers Lektien

Mandag: Vis barnet hvor mange størrelser og faconer og farver en fisk kan have. Du kan evt. få hjælp på biblioteket.

Udenadsvers Lektien

Tirsdag: Lad barnet nævne så mange fisk det kan komme i tanker om. Måske ikke så meget deres navne som deres størrelser og farver.

Udenadsvers Lektien

Onsdag: Prøv at give det et indtryk af hvor mange forskellige fugle, der findes. Der er måske ikke så mange fugle i jeres nærmeste omgivelser, men I kan finde flere i den nærmeste park eller anlæg. Du kan også bruge billeder og opslagsbøger.

Udenadsvers Lektien

Torsdag: Giv dit barn en anledning til at lære noget om så mange dyr som muligt. Et besøg i zoologisk have vil være en uforglemmelig oplevelse. Billeder er det næstbedste.

Udenadsvers Lektien

Fredag: Vis barnet hvor genialt bare et enkelt dyr er indrettet. For eksempel katten. De meget følsomme knurhår, de små hår i ørene til beskyttelse mod insekter, trædepuder for at gå stille, blot for at nævne nogle enkelte ting. Læg fortsat vægt på Guds store kærlighed til os, og hvordan vi kan gengælde den kærlighed ved lydighed.

Udenadsvers Lektien

Læs beretningen igen: 1 Mos. 1, 20–31.

Udenadsvers: „Derpå sagde Gud: 'Lad os gøre mennesker i vort billede.' 1 Mos. 1, 26.

Lektien

Karla var ude at rejse sammen med bedstefar og bedstemor. Et af de steder, hvor de standsede, var ved en stor hule. Karla kunne godt lide at se de store rum og de mange smukke klipper inde i hulen.

Da de havde været i hulen et lille stykke tid, bad guiden selskabet om at sidde ned på nogle stenbænke. Lysene blev slukket. Det var meget mørkt, men Karla var ikke bange. Hun sad tæt op ad bedstefar og bedstemor. Der var så stille. Karla havde ikke troet, der kunne være så stille, når ingen snakkede eller bevægede sig.

Noget i den retning må det have været ved slutningen af den fjerde skabelsesdag. Det eneste, man hørte, var vandets bløde rislen og den svage lyd, når træer og planter bevægede sig i vinden.

Gud havde ikke bare skabt alle planterne, luften, lyset, solen, månen og stjernerne, for at de skulle se godt ud. Jorden var nu parat til noget mere.

Når Gud talte, tror du så ikke, at englene lyttede spændt for at se, hvad der nu skulle ske? Jeg tror, de var meget spændt, da Gud begyndte sit arbejde den femte dag. Bibelen fortæller os ikke, hvad Gud skabte først. Måske var det en stor hval, måske en lille bitte fisk.

Eller måske skabte han en haj, eller en guldfisk, eller en krabbe. Han skabte alle slags fisk, der svømmer i havene, søerne og floderne. Store og små fisk, fisk i mange, mange forskellige farver.

Gud må have glædet sig over at skabe alle disse forskellige fisk, og det hele på én dag! Men han skabte endnu mere den femte dag. Han talte igen, og så var der pludselig fine sommerfugle, honningbier og fugle – fugle, der fløj i luften, fugle, der sad i buske og træer, fugle, der gik på jorden, fugle, der svømmede i vandet. Store fugle, små fugle, gule fugle, røde fugle, fugle i alle størrelser og farver. Det hele var, akkurat som Gud ville have det. Hvorfor? Fordi han elskede at skabe de smukke fugle, så vi kunne glæde os over dem.

Fuglene kan også gøre os glade med deres dejlige sang. Nu var der ikke længere så stille i verden. „Og det blev aften, og det blev morgen, femte dag.”

Men det var ikke Guds mening, at der kun skulle være fugle og

fisk i verden. Han tænkte på mere endnu — noget endnu mere spændende.

Så kom den sjette dag, den sidste dag hvor Gud ville skabe noget i denne verden. På denne dag var det Guds mening at skabe elefanter, bjørne, giraffer, aber, køer, katte, hunde, heste, løver, hjorte og kaniner, og mange, mange andre dyr. Hvor må det have været morsomt, og hvor må englene have glædet sig over at se alle disse forskellige dyr.

Selvfulgelig talte Gud på samme måde, som han havde gjort de andre fem dage. Han sagde: „Løve, kom frem!“ Og så stod der en løve, stor og stærk. Så ville han måske have en elefant, og der stod elefanten, med store flagrende ører. Giraffen med den lange hals, den lille bitte mus, bjørnen, aben, skildpadden, zebraen og mange, mange flere, jeg kan ikke engang huske dem alle sammen. Hvor må det have været spændende for englene at se Gud skabe dyrene. Alle vegne ser vi de dejlige ting, Gud har skabt. Det fortæller, at Gud tænker på os, elsker os og ønsker at vi skal være lykkelige. Vi må takke ham for alle de smukke blomster, træer, fugle, fisk og dyr. Jeg kan forestille mig at englene næsten ikke turde trække vejret af bare spænding. Hvad var så det næste, Gud gjorde? „Derpå sagde Gud: 'Lad os gøre mennesker i vort billede, så de ligner os.' " 1 Mos. 1, 26.

Gud tog noget jord og formede et menneske, en skabning, der så ud ligesom ham selv. Han skabte det meget, meget omhyggeligt, hovedet, ansigtet, armene, kroppen og benene. Gud vidste, hvad hver enkelt del skulle bruges til, derfor gjorde han det helt rigtigt. Benene til at gå på, hovedet til at tænke med, armene og hænderne, der kan bruges til så meget, hjertet til at pumpe blodet rundt i kroppen. Hvor er Gud dog klog!

Så bøjede han sig ned og pustede lige ind i mennesket næse. Det åbnede øjnene. Det allerførste han så, var Gud selv. Jeg er sikker på, at Gud må have smilet af bare glæde, for du forstår nok, at nu havde han skabt det allerførste menneske. Han sagde, det skulle hedde Adam.

Og så skabte Gud Adams hustru, hans elskede Eva. Han vidste, at Adam trængte til en eller anden at være sammen med, så han ikke skulle blive ensom. Så blev der holdt det første bryllup på denne jord. Han skabte dem som mand og hustru, akkurat som mor og far.

Nu var skabelsen færdig. Og Gud så, at det hele var så godt, som det kunne være. Hvor havde han skabt en smuk verden! „Og det blev aften, og det blev morgen, sjette dag.“

